

یادآوری: سال ۱۳۸۸ که کشتی میراث مکتوب دچار حادثه شده بود و بیم آن می‌رفت که تندباد خشم و رشک‌ورزی کسانی، آن را بر گل و لای هیبوط بنشانند، از بقای میراث مکتوب ناامید شده بودیم؛ بدین‌روی بر آن شدیم که یادگاری از وقایع اتفاقیهٔ پانزده سال گذشته فراهم آوریم. دوستان و مشتاقان میراث مکتوب هر یک از سر لطف، مکتوبی و گاه مقالتی ارسال فرمودند که زین‌پس در هر شماره یکی دو نامه و مطالب را درج می‌کنیم تا ان‌شاءالله در آینده به چاپ یکجای آنها توفیق یابیم. در شماره‌های پیشین چند نامه چاپ شد؛ در این شماره نیز یکی دیگر از این نامه‌های لطف‌آمیز را به چاپ می‌رسانیم.

با همکاری یاران کاردان و کارشناس خود به کوشش اشخاص مجرب و مطلع به بهترین صورت تصحیح و طبع کرده و در اختیار اهل علم و مشتاقان این گونه آثار قرار داده‌اند.

علاوه بر این کار مهم و بنیادی، «مرکز نشر میراث مکتوب» چند سالی است که به نشر مجله‌ای تخصصی در نسخه‌شناسی آثار علمی و ادبی فارسی پرداخته است و در این مدت نسبتاً کوتاه در این زمینه جایگاه بسیار متمایزی در داخل و خارج از کشور کسب کرده است. برخی از مقالات مندرج در این نشریه از لحاظ موازین علمی و انتقادی در حد کمال ممکن در ایران است و سعی ایشان در جهت رساندن این مجله و سایر انتشارات آن به اشخاص مشتاق و علاقه‌مند شایسته هرگونه تقدیر و سپاس است.

یکی دیگر از عرصه‌های فعالیت این مرکز که باید مورد توجه و تقدیر قرار گیرد، تشکیل جلسات بحث و نقد و نظر دربارهٔ برخی از آثار مهمی است که از طرف مرکز انتشار یافته است، و در هر مورد از صاحب‌نظران زمینه و موضوع مربوط دعوت می‌شود تا به معرفی و نقد کار جدید بپردازند، نقاط قوت و ضعف اثر را بررسی کنند، تا جامعهٔ کتابدوست و کتابخوان به نگاه علمی و نقادانه به آثار و مواریت فرهنگی گذشته آشنا شوند.

من به سهم خود همت آقای ایرانی و کوششهای بی‌دریغ ایشان و همکارانشان را می‌ستایم و توفیق آنان را در خدمت به فرهنگ و مواریت علمی و تاریخی این مرز و بوم از خداوند متعال خواستارم.

سید فتح‌الله مجتبابی

در سی سال گذشته برخی کوششهای مهم و مؤثر در جهت تحکیم مبانی فرهنگی و حفظ مواریت ملی و تاریخی مردم ایران صورت گرفته است که نتایج ماندگار و ارزشمند فراوان بر جای گذارده و در آینده نیز خواهد گذارد، و از آن جمله است تأسیس «مرکز نشر میراث مکتوب» به کوشش دوست ما جناب آقای ایرانی، که در طی چندین سال اخیر توجه خود را به یکی از اساسی‌ترین جنبه‌های تاریخ و فرهنگ دوران اسلامی ایران، یعنی «میراث مکتوب» و آثار بازمانده از بزرگان علم و ادب این سرزمین معطوف داشته است. آقای ایرانی در این راه از هیچ کوشش و مجاهدتی دریغ نداشته و بسیاری از نسخه‌های ارزشمند و نفیس فارسی را که سالیان دراز در ایران و خارج از ایران در زوایای کتابخانه‌ها از نظرها دور مانده و در حال تباه شدن بوده‌اند بیرون آورده و

